

ՄԱՆՐ ԳԻՏԵԼԻՔ

ԱՌԱԾՔ

ԿԱՏԱՐԵԱԼ հանդստութիւն և աղատութիւն փնտուղները՝ ոսկի շինողներուն կարգը պէտք է դնել, աս աշխարհքին համար չեն այն անունները. շատ շատ գերեզմանատունը կը գտնուի: — Միայն աւելի համբերողն և առաքինին կրնան աւելի հանդիստ և աղատ ըլլալ: — Վախ մը ու խիզք մը չունեցողը՝ բաւական հանդիստ և աղատ է:

ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔ

Խաջոր մուշթ տեղէ մը լրյան որ կ'ելլենք՝ առջի բերան լրյած աջերնիս կ'առնել.

— Վասն զի բիբը մթութեան մէջ ընդարձակած ըլլայով, երբոր լրյան որ կ'ելլենք մէկէն չիրանալով պատիկնալ՝ շատ մը լրուատոր ճառագայթներ կ'ընդունի. որով առջի բերան աջերնիս կ'առնուու. բայց երթալով բիբը կը պատիկնայ և չափաւոր լրուայ ճառագայթ ընդունելով՝ կը սկսինք ու բոշ տեսնել:

ՏՕՄԱԲԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔ

Հայոց թուախան. թուական կ'ըսուի մեծ դիպուածէ մը կամ հաստատեալ ժամանակէ մը սկըսած համրանք տարիներու. ինչպէս Քրիստոսի թուական կամ նոր թուական կ'ըսուի Քրիստոսի ծննդենէն սկսեալ համրուած տարիներն, որ ընդհանուր գրեթէ քրիստոնէից թուականն է. քիչ ազգ կայ որ առանձին թուական ալ ունենայ. ասոնցմէ մէկն է մեր ազգը, որուն թուականին սկիզբն է Քրիստոսի օնչ տարին. պատճառն այս է՝ որ նախլնթաց տարին, այսինքն օնչին թ Մովսէս կաթուղիկոսին ատեն ժողովքով մեր աղդին տօմարին կարգաւորեցին. և այս մեծ դործքին յիշատակ՝ սկսան յաջորդ տարիէն նոր թուական մը բանեցընել, որովհետև Քրիստոսի թուականը բանեցընեցնելը ալ գեր հասարակ չէր եղած: Այն տարին նաւասարդի մէկը, (որ Հայոց առջի ամիսն և տարեգլուխին է) ընկաւ Յովեան տօմարին (Լատինաց և Յունաց) յուլիս ամսոյն 11ին. և որովհետև Հայք նահանջ չէին ըներ, այսինքն չորս տարին հեղ մը օր մը չէին աւելցը. ներ, անկէ ամէն չորս տարի տարեգլուխիը կը շարժէր օր մը առաջ կ'անցնէր. այսինքն առջի տարին որ յուլիսի 11 էր, չորրորդ տարին յուլիսի 10ին եկաւ, ութերրորդ տարին յուլիսի 9ին, են. իսկ այս տարի (1849) օգոստոսի 21ին (ըստ հին տօմ.) կուգայ Հայոց ՌՄՂթ տարեգլուխին, (որ է 1299) տարին. (ըստ Լատ. սեպտ. 2) Այս անհաստատութիւնը եկեղեցական տօնից շփոթութիւն կը բերէր. անոր համար հաստատեցին Հայք՝ եկեղեցական տարի մ'ալ, որ նահանջ ընելով տարեգլուխն միշտ օգոստոսի 11ին կուգայ. ասիկայ է որ Յայսմաւուրաց տարի կ'ըսուի. և կ'երե-

նայ թէ հաստատուեցաւ Սարկաւագ Վարդապետին ձեռքք յամի 1084, երբ որ ինքն նորէն կարգաւորեց տօմարն, և առջի գործածուած տարին Քաղաքական լրուեցաւ: Ահա այս թուականն է որ օրացոյցին Ճակատը կը դրուի Հայոց թուական լրուելով Հայերէն գրերով (ՌՄՂթ). վասն զի մեր թուանշաններն ալ մեր գրերն են:

ԱԾԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔ

ԵՐԿԻՐՍ հինգ մեծ մասն կը բաժնեն աշխարհագիրք. որոնց իրեքը հին աշխարհք կ'ըսուին, և են Ասիա, Եւրոպա և Ավրիկէ. Ասիա անունը կ'երևայ թէ առնուած է Աս կամ Ոս ըսուած հին ազգէ մը, որոնց մասցորդքն են հիմակուան Ոս կամ Ոսսեթ ըսուած կովկասեան ազցը: Եւրոպա՝ ըստ առասպելաց Փիւնիկեցւոց Ագենովլը Թագաւորին ազգին էր, որ Արամազդ բերաւ այս երկիրս և անոր անուամբ ըսուեցաւ Եւրոպա. ոմանք ալ Փիւնիկեցի Ուրուփա բառէն կը կարծեն, որ Շերմակ ըսելէ, իբր թէ Ճերմակ մարդկանց երկիր: Ավրիկէ ըսելուն պատճառն յայտնի չէ, թե ըստ աւելի լիբիա կ'ըսէին քան Ավրիկէ. Լիբիա անունը Պոսիդոն չաստուածոյն աղջկանէն առնուած է կ'ըսեն Յոյնք: Խսկ նոր աշխարհքին մասերն են Ամերիկա և Ավկիանիա. Ամերիկա ըսուեցաւ՝ Ամերիկոս Վեսփուչչի աշխարհագրին անուամբ, որ նախ գրով տեղեկութիւն տուաւ ասաշխարհին վրայօք անձամբ պտղաւելով: Ովկիանիա կ'ըսուի Ովկիանոս ծովուն մէջ ըլլալով աս հինգերորդ մասն, որ է բազմութիւն կողններու, որոնց գլխաւորն է նոր Հոլանտա, անոր համար աս ետքինիս անունով ալ կը կոչուի Ովկիանիան:

ԱՐՁԱՆԱԳԻՐ Ի ՀԱՅԿ

ՀԱՅԿԱՑ ՆԺԱԱՐՔ. փառքն իւր ՚ի Հայս, համբաւն յաղինս, ինքն յաստուածս:

ՀԱՅ Ե ԼՈՒԿ

Ի կարուակէ հանձարեղին,
Կարեալ կապայ զանմաշելին,
Զնիւթն ՚ի քարանց կակղացուցին,
Ասեղըն՝ սալն էր գարբընին:

ՓԵՏՐՈՒԱՐԻ ՀԱՅԵԼՈՒԿՆ ԷՐ ՍՈՒՆԿ:

(Մանթար)